

CÁI ĐẠO ẤY HAY THẬT

PM. Cao Huy Hoàng

Đêm qua, 16-10, tôi nhận một email chuyển tiếp, nội dung được chép lại từ một trang facebook với tựa đề "Cái Đạo Ấy Hay Thật". Nội dung như sau:

"Xin cầu cho linh hồn Maria mới qua đời. Maria Nguyễn Thị Liên. Sinh năm 1982. Thôn Tân Mỹ, Xã Nghĩa An, Huyện Tư Nghĩa, Tỉnh Quảng Ngãi. Chiều nay đúng 17h15 ngày 16-10-2014 em đã trút hơi thở cuối cùng về với Chúa sau hai năm dài dang dở sống chung với bệnh tật. Xin mọi người hãy hiệp ý cầu nguyện cho em."

"Cái đạo ấy hay thật!". Đó là câu nói của Dì em Liên, bởi gia đình em không có đạo. Liên sinh ra, được lớn lên trên miền biển đầy gió, nắng và cát. Gia đình khó khăn, em là con gái lớn, nên phải xa quê vào thành phố kiếm tiền phụ bố mẹ lo cho đàn em bốn đứa ở quê nhà. Em may mắn xin được một chân làm công nhân trong một xí nghiệp may giày da xuất khẩu ở Bình Dương. Tiền lương cũng tạm ổn đủ lo cho bản thân còn dư chút ít gửi về cho mẹ. Em chăm chỉ làm việc lại ngoan hiền nên không mấy lâu đã có người để ý và rồi hai người ấy đã yêu nhau, chàng thanh niên có đạo chính dân Sài Gòn lại không chê cô gái quê đen đúa. Họ yêu nhau đến 7 năm mới tính đến chuyện kết hôn, vì em ấy phải đợi các em mình khôn lớn mới dám nghĩ đến hạnh phúc của mình. Nào ngờ, vừa học xong giáo lý, chịu phép rửa tội để chuẩn bị làm lễ đính hôn thì em ấy phát hiện mình bị bệnh nan y: phải cắt bỏ toàn bộ tử cung, không thể sinh con được, nhưng chàng thanh niên ấy và gia đình anh vẫn không thay đổi việc cưới hỏi... Nhưng rồi, bệnh em vẫn không qua khỏi. Hai năm điều trị, gia đình em khó khăn nên em phải phụ thuộc hoàn toàn vào bạn trai. Mẹ và bà ngoại của người yêu vẫn luôn đồng hành ủng hộ hai đứa mặc dù biết em bệnh tật, có chữa khỏi cũng không thể sinh con... Nhưng mọi cố gắng đều vô nghĩa, con vi rút đã phá hủy toàn bộ cơ thể em. Em quần quai đau đớn và trút hơi thở cuối trên tay người yêu. Cha chánh xứ Giuse Trương Đình Hiền biết được, nên cho người đến lo toàn bộ đám tang cho em, từ cái ly nhang, bàn thờ, đèn cho đến hòm, đồ tang, liệm v.v.. Mấy đêm liền trước ngày em mất, giáo xứ lại đến đọc kinh, mặc dù nhà em ấy cách nhà thờ cả mười cây số. Thế nên Dì em ấy và gia đình em ấy mới nói **"cái đạo ấy hay thật"**.

Lạy Chúa, xin thương xót linh hồn Maria mới qua đời, xin dẫn đưa em về nước trời vĩnh cửu, nơi chỉ có tiếng cười và niềm hạnh phúc... và cũng xin cho chúng con luôn ý thức thực tại trần gian là cõi vô thường để chúng con học theo gương Chúa sống khiêm nhường, yêu thương, bác ái như chính gia đình của người bạn trai em ấy để cho mọi người xung quanh đều thốt lên rằng: CÁI ĐẠO ẤY HAY THẬT. Amen."

Tôi bỗng nhớ một câu chuyện khác ở Xuân Lộc. Cũng hai người yêu nhau, chàng là quý tử của một gia đình hôn nhân dị giáo. Bố chàng là một cán bộ. Mẹ chàng là một Ki-tô hữu đạo dòng, sốt sắng. Nàng là một lương dân. Hai người yêu nhau đã ba năm trời. Và khi họ định kết hôn với nhau thì chuyện không vui xảy đến: nàng có dấu hiệu ung thư... Buồn

vời vợ. Mẹ chàng nói với con trai yêu quý: "Đây chính là lúc mà con phải yêu em nhiều nhất, để chứng tỏ mình là người có đạo". Thế là chàng đã lên kế hoạch dắt nhau khẩn xin Mẹ Tapao hằng tháng. Suốt ba năm viếng Mẹ Tapao, cùng với ba năm chạy thầy chạy thuốc cho người yêu... cô nàng không còn dấu hiệu bệnh ung thư nữa vào lần khám cuối cùng tháng 7 năm 2013. Và họ đã nên vợ thành chồng trước mặt Chúa và Giáo Hội vào tháng Mân Côi 2013. Phép lạ của niềm tin, của tình yêu khởi đầu từ việc anh dũng làm chứng cho Tình Yêu Thiên Chúa, để một cán bộ trong nhà mình, một đại gia đình lương dân nhận ra rằng: "Cái đạo ấy hay thật".

Tôi muốn hiểu từ "hay" trong câu nói của Di em Liên, và của dân gian, mang nghĩa "tốt", "lạ lùng", "khác thường". Và câu chuyện "Cái Đạo Ấy Hay Thật" đến với tôi trong những ngày chuẩn bị cho ngày "Khánh Nhật Truyền Giáo" gợi lên cho tôi nhiều niềm vui nhưng cũng nhiều thao thức.

-Vui, vì vẫn đang có rất nhiều anh chị em Giáo Dân sống giữa đời thường đang anh dũng làm chứng về Thiên Chúa bằng một tình yêu thương "lạ lùng", "khác thường", đến nỗi có thể có một vài lời ra tiếng vào cho là ngu dại! Thiết nghĩ, Thiên Chúa luôn ủng hộ cho những ai yêu ngu dại theo kiểu ấy. Và những ai ủng hộ cho một tình yêu hết lòng, hết sức, hết mình vì hạnh phúc của người mình yêu, ấy là những người đang sống đẹp lòng Thiên Chúa và làm chứng cho Thiên Chúa trước mắt người đời.

Vui, vì không thiếu những tình cảnh oái ăm trở nên thách đố nặng nề lớn lao cho người giáo dân trong thời đại gian dối này, nhưng các tín hữu Chúa vẫn tin tưởng và vượt qua. Có một chị ở đâu mới đến đây hơn năm nay. Chị nghèo khổ, nuôi ba đứa con dại. Ai thấy cũng thương. Kê ít, người nhiều giúp vốn cho chị để chị bán bánh xèo qua ngày. Quán bánh xèo của chị mỗi ngày mỗi đông khách. Khoảng 3 tháng trở lại đây, chị có chơi hụi và vay mượn của nhiều người để thêm vốn liếng làm ăn. Bất ngờ, chị biến mất. Nghe đâu số nợ của chị giựt đi khoảng hai, ba trăm triệu. Trong số những người cho chị vay mượn, không ít là người công giáo. Sau giờ kinh Mân Côi tại nhà nọ, sẵn câu chuyện chị bán bánh xèo giựt hụi, quít nợ bỏ đi, mấy người đang nói chuyện với nhau về việc giữ "mười bốn mỗi thương người": biết ai thực mà thương, biết ai gian mà tránh! Chẳng biết ai thực, chẳng biết ai gian, nhưng chính mình phải là người sống thực. Có một bà già đã cho chị ấy mượn 12 triệu nói: "Tiền để dành uống thuốc, cho ả mượn. Hồi cho mượn thì tui nghĩ vì thương ả, giúp ả làm ăn nuôi mấy đứa nhỏ. Ngờ đâu... Nhưng cũng không sao. Đã thương thì thương cho trót. Biết đâu mà đòi. Chúa cho cái khác".

"Chúa cho cái khác". "Cái đạo ấy hay thật"

Có người nói vui: "Cho kẻ đói ăn. Cho kẻ khát uống. Cho kẻ rách rưới ăn mặc. Viếng kẻ liệt cùng kẻ tù rạc. Cho khách đỡ nhờ. Chuộc kẻ làm tội. Chôn xác kẻ chết"... may ra, chỉ có chôn xác kẻ chết là không bị lừa trong thời này thôi.

Có người lại nói: "Chúa bảo cứ cho". Chúa không có dặn trước khi cho phải hỏi xem người ta đói thật hay đói giả, đỡ nhờ thật hay giả vờ đỡ nhờ để rồi khuya khoắt cuỗm hết của cải nhà ta đi mất".

-Thao thức, vì chúng ta đang sống trong một xã hội nghiêng lún về tiền bạc, vật chất, dẫn con người ta dần dần đến chỗ vô cảm, và còn tệ hơn thế nữa, dẫn đến chỗ tham lam, ác

độc, có thể làm bất cứ chuyện bất nhân bất nghĩa miễn sao cho mình có lợi, có lộc, có dư giả, thoải mái, sung sướng.

Thao thức vì, liệu mỗi chúng ta có đứng vững trước trào lưu duy vật mỗi ngày mỗi cuốn chúng ta vào chỗ vô cảm với nhau, cuốn vào tình trạng không còn biết chạnh lòng xót thương những mảnh đời nghiệt ngã, hoặc cuốn vào chỗ từ chối sự hiện diện của Thiên Chúa và Tình Yêu Quan Phòng của Ngài.

Thao thức vì chúng ta phải lội ngược dòng chảy của những xu hướng vật chất để sống "tốt", sống "khác thường", sống "lạ lùng" như Con Thiên Chúa đã sống và đã yêu, để mọi người có thể nói "CÁI ĐẠO ẤY HAY THẬT !".

Lạy Chúa, Tình Yêu luôn có một tiếng vọng xa ngàn. Xin cho chúng con biết sống yêu như Chúa đã yêu, để làm chứng cho mọi người về một Thiên Chúa Quyền Năng nhưng Giàu Lòng Thương Xót. A men.